

Bremec, krojač, in Josip Šega, tuk. pismonoša. — Precejšnje število ubogih je bilo preteklo nedeljo obdarovanih v župnijskem uradu, ker se je razdelil čisti dobiček igre »Za srečo v nesrečo«, ki jo je tukajšnje prosvetno društvo priredilo na Štefanovo.

Ljubi France, ker ti usoda ni dovolila, da bi počival na domači zemljici, naj ti bo lahka tuja!

Žetale. Večje in manjše posestnike, kakor tudi male obrtnike pritiskajo sedanje težke gospodarske razmere ter jih pretijo uničiti. V

kot orehi, ter nam občutno škodo napravila, zlasti na sadju, ki zbog udarcev ni bilo po dve tretjini za prodaj. Zadelo je celo Nadolsko, večji del kočičke in pol dobrinske občine. Zaprošili smo, naj se nam vsaj davek odpiše, a se je v celoti izterjeval, kakor v dobri letini.

Veržej. V petek dne 27. m. m. nas je še mnogo v postelji prestrašilo zvonjenje plat zvona: poziv na pomoč! Pogled jemajoča, žareča zarja nam je pojasnila, da imamo v trgu požar. V naglici smo nase pometali obleko ter bežali na kraj nesreče, kjer smo opazili, da so ognjeni zublji, liki visoko se vzpenjajoči ognjeni stebri, uničujoče objemali škedenj tukajšn. posestnika Ivana Bunderl. Gasilci iz Veržeja so bili s svojo brizgalno hitro na mestu nesreče, vendar jih je pri reševalnih delih oviral hud mrz in pomanjkanje vode. Po dolgem trudu smo končno dobili vodo po odvodnih ceveh, a delo je postalo brezuspešno, ker so bile cevi na mnogih mestih preluknjane in se je voda porazgubila, predno je dosegla svoj namen. Tako so ljudje, ki so prišli z dobro voljo pomagat svojemu bližnjemu, rešiti, kar se rešiti da, morali mirno gledati, kako je pogubonosni ognjeni element nadaljeval svoje uničujoče delo. Nesrečni družini ni pogorel samo škedenj, ampak vsa slama in skoraj vso gospodarsko orodje. Škoda je tem večja, ker je bilo poslopje zavarovano komaj za 5000 Din., slama in drugo pa sploh ni bilo zavarovano. Obračamo se na dobre ljudi in usmiljena srca s prošnjo, naj nesrečni družini, ki je imela za nesrečnike vedno odprto roko, pomagajo posebno s krmom, katero je požar po večini uničil.

Sv. Jernej pri Ločah. Smrt je šla dne 24. m. m. skozi Zgornje Laže in vzela s seboj blagega moža, posestnika Alojza Strmškega v 67. letu njegove starosti. Bridko je zadelo s tem ne le samo njegovo družino, kateri je bil dober in skrben oče, ampak tudi občino Laže in celo faro. Občina je zgubila z njim modrega in vestnega župana, ki je skozi dolgih 29 let, razen kratkega preselka, vodil občinske posle v splošno zadovoljnost; župnija pa zvestega cerkvenega ključarja. Dovolj tega moža označimo, ako rečemo: krščanski mož, vedno zaveden Slovenec, kremenit značaj, poštenjak skoz in skoz. Na njegovi zadnji poti ga je spremljalo obilo ljudstva od blizu in daleč, kar pač spričuje, da je bil splošno priljubljen in zelo

Pri nas zima — pri piramidah v Egiptu vročina.

Mala Nedelja. V nedeljo dne 29. januarja je prišla iz Graza žalostna novica, da je v tamk. deželni bolnišnici umrl naš nad vse ljubljeni Franc Kokl iz Moravec. Rajni se je podvrgel ustni operaciji, katera pa ni uspela, ker je nastopilo že poprej zastrupljenje. Vsi ga homo težko pogrešali: žena, starši, katerim je bil edina podpora na stare dni. Saj je bil namenjen za bodočega gospodarja. Tudi naše Slomškovo prosvetno društvo žaluje za njim. Rad je sodeloval pri društvu. Kornj pevski zbor je dobil veliko vrzel, kjer je rajni sodeloval z velikimi veseljem. Na Svečnico smo ga položili k večnemu počitku na graškem pokopališču.

tem je tudi vzrok, da se samski fantje in dekleta ne oglašajo, da hočejo samski stan zameniti z zakonskim. Če se tu in tam vendar kdo tega domisli, je prvo in glavno vprašanje: koliko jurjev bo ta imela, odnosno imel. Nekdaj pa se je oziralo na čednosti in dušno lepoto osebe, ki bi naj bila tovariš, in sicer najboljši in najbližji tovariš v življenju. Pri nas so prilike še posebno težke. Že predlanskim je nam hribovcem suša povzročila občutno škodo, osebno krompirja ni bilo skoro nič v količkah višjih in selnčnih legah, otave ni bilo nič, pa tudi koruza, fižol in svinjska reja so hudo trpele. Obiskala nas je še toča, debela

pokrila griče in rebra. Oče Blažun se je okoristil s to ugodno okoliščino. Za večer pred sv. Andrejem je napovedal v časopisih »vlivanje svinca s plesom«. Gostilna je bila nabito polna. Zvonkljaje so prihajale sani. Smučarji so se gnetli v gostilno, nekdo je, oblečen v harlekina, pripeljal svojo dekle na otroških sankah, drugi je prišel preoblečen v medveda, nekdo pa je prijezdil celo na kravi. Tri ure je rabil, da je prejezdil štiri kilometre. Ljudje so se mu smejali. Oče Blažun je svečanost zavlekel. Rekel je, da se sme vršiti vlivanje svinca le med polnočjo in eno, sicer čarovnije nimajo haska.

O polnoči so pogasili vse luči, kar je bilo posebno zaljubljenecem všeč. Nato je na mizi sredi sobe strahotno vzplamtel moder plamen. Na mizi je stal gorilnik na špiriti. Oče Blažun je prodajal majhne papirnate ovojčke z napisom »Pogled v bodočnost«. Samo dinar je veljal ovojček. V njem pa je bil košček svinca. Sijajna kupčija! Ob desetih so bila vsa ta usodna pisma že porazprodana. Točno ob dvanajstih je stopil nekdo k mizi, položil svoj košček svinca v žlico, držal

žlico nad modrim plamenom, dokler se svinec ni raztopil, nato pa izlil tekočino v posodo, ki je bila nalita z mrzlo vodo. Živahno je zasvistelo. Takoj je oče Blažun vzel strdeli svinec, ki lahko dobi najrazličnejše oblike, iz vode in rekel: »Raztolmačite si svojo usodo sami, ali pa pojdite k mediju.« Medij je prerokoval večinoma le dobro. Ko je prišel h mizi harlekin s svojim dekletom, je rekla prerokinja, da ima njegov svinec podobo krste, dekletov pa podobo ciprese na pokopališču. In ko je prišel s svojim svincom kmet Medven, je prerokinja s srepim pogledom rekla, da je v svinču veliko čudnih reči, na koncu pa da stoje vislice.

Tudi tej razlagi so se vsi prešerno smejali.

Drugo jutro so našli vozniki harlekina in njegovo dekle mrtva na cesti. Na poti domov sta bila v snežnem metežu zmrznila.

Oče Blažun je skomignil z ramami:

»Kaj hočemo? Kdo pa vozi svoje dekle na sankah po snežni vihri? Je bil pa oni s kravo že bolj pameten; ostal je tu, kravo pa smo pomolžli. Oh, bil je tako prijeten večer!« Dalje sledi.

rek od solca do nas, potrebuje okrog 8 minut. Potemtakem si moremo predstavljati, kako ogromna mora biti daljava zvezde, s katero »potuje« svetloba eno leto do zemlje. A kakšna je šele razdalja vsemirja, skozi katero mora leteti žarek svetlobe 500 milijard svetlobnih let — toliko je vsemirje po Einsteinu. Drugi učenci pa so še manj skromni.

V pomorski bitki pri Salaminu

na Grškem leta 480 pr. Kr. potopljene perzijske ladje hoče dvigniti neka italijanska družba. Ako se bo ta dvig res posrečil, bo najdba največje starinoslovske vrednosti.